

РЕШЕНИЕ

№ 4126

гр. София, 27.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-17 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети май през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Силияна Григорова

при участието на секретаря Мария Б. Тошева
като разгледа докладваното от Силияна Григорова Гражданско дело № 20241100110425 по описа за 2024 година

Производството е образувано по подадена от „МЕДИЦИНСКИ ЦЕНТЪР Афродита“ ООД искова молба, с която срещу Г. И. С. е предявен осъдителен иск за заплащане на сумата от 344 303 лева, представляваща имуществена вреда под формата на пропусната полза за реализиране на печалба, поради противоправно деяние от страна на ответника, ведно със законната лихва от датата на подаването на исковата молба до окончателното изплащане.

Ищецът твърди, че Г. И. С. работел на длъжността „лекар, акушерство и гинекология“ в „МЦ Афродита“ ООД по безсрочен трудов договор от 04.06.2020 г.

На 22.07.2024 г. ответникът подал молба за ползване на платен годишен отпуск от 01.08.2024 г. до 16.08.2024 г., а на 31.07.2024 г. подал молба с писмено едномесечно предизвестие за напускане на заеманата от него длъжност при ищцовото дружество.

Още на 31.07.2024 г. ответникът изпратил по Viber съобщение на всички пациенти на „МЦ Афродита“ ООД, които до края на годината имали записани часове за първични и вторични гинекологични прегледи за целите на асистираната репродукция при него, че от 02.09.2024 г. ще работи в МБАЛ „Доверие“, с указания как да процедират, за да се преместят при него за извършване на процедурите в МБАЛ „Доверие“.

На 09.08.2024 г. на интернет сайта на МБАЛ „Доверие“ вече била публикувана биографията на д-р Г. С..

На 14.08.2024 г. ответникът представил в „МЦ Афродита“ ООД

болничен лист за отпуск по болест от 13.08.2024 г. до 30.08.2024 г.

Списъците и телефонните номера на пациентите представлявали „поверителна информация“ и чл. 15 от трудовия договор забранявала използването ѝ от работника извън преките му задължения. Това свое задължение С. нарушил умишлено и това представлявало основание да бъде ангажирана пълната му имуществена отговорност.

В причинна връзка с противоправното действие на С. по използване на поверителна информация на пациенти на „МЦ Афродита“ ООД настъпили имуществени вреди за ищеца – пропуск за реализиране на печалба от непроведени 60 предварително записани от пациенти часове за прегледи за асистирана репродукция, разходи за транспортиране до МБАЛ „Доверие“ на клетки за ин витро процедури и 98 нереализирани ин витро процедури, за които е имало издадена заповед за извършването им в „МЦ Афродита“ ООД, на обща стойност 344 303 лева.

Моли ответникът да бъде осъден за заплати исковата сума, ведно със законната лихва от датата на подаването на исковата молба до окончателното изплащане.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът, чрез процесуалния си представител адв. Г., е подал отговор на исковата молба, в който заявява, че исковата молба е нередовна, защото ищецът твърдял едновременно деликтни действия на д-р С. и нарушения на трудовия договор.

По същество оспорва, че между него и ищеца бил сключен трудов договор, съдържащ клаузата на чл. 15, която се твърди да е нарушил. Не отговаряли на истината твърденията и че агитирал пациенти да се преместят при него на новото му работно място в МБАЛ „Доверие“. Съобщенията по Viber не изхождали от него. Оспорва причинната връзка между отменените прегледи и процедури и разходи за преместване на клетки в МБАЛ „Доверие“ с противоправно действия по злоупотреба с достъп до право на информация, каквото отрича да е извършил.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа и правна страна:

Въз основа на изложените от ищеца твърдения в исковата молба, съдът намира, че срещу ответника е предявен иск по чл. 203, ал. 2, пр. 1 от КТ. Ангажирането на отговорността на Г. С. се основава на противоправно действие, което представлява нарушение на негово задължение по трудов договор, в причинна връзка с което са претърпените от ищеца имуществени вреди. Същевременно, ищецът е пояснил в открито съдебно заседание в хода на провеждане на процедурата по чл. 143, ал. 1 от ГПК, че като е използвал поверителна информация, д-р С. е агитирал пациенти да се преместят в МБАЛ „Доверие“, като подадат заявление до фонд „Център за асистирана

репродукция“ (ЦАР) за смяна на медицинския център, където да се извърши процедурата.

В решение № 215/26.05.2015 г. по гр.д. № 234/2015 г. по описа на ВКС, IV г.о. е указано, че когато вредите са причинени от работник или служител умишлено, отговорността се определя от разпоредбите на гражданския закон и към него препраща разпоредбата на чл. 203, ал. 2 от КТ. Приложими са разпоредбите на ЗЗД, а в различните хипотези на обстоятелствата, изложени в исковата молба, следва да се определи и приложимата разпоредба от ЗЗД или друг закон.

В случая генезисът на твърдяното противоправно деяние от страна на ответника е използването на поверителна информация, която е станала негово достояние във връзка с работата му при ищеца, негов работодател, за да агитира пациенти на „МЦ Афродита“ ЕООД да се преместят за продължаване на процедурите по асистирана репродукция в МБАЛ „Доверие“. В причинна връзка с това противоправно поведение на д-р С. „МЦ Афродита“ ЕООД претърпял вреди, включително пропуснати ползи от отменени първични и последващи медицински прегледи и преместване на пациенти от „МЦ Афродита“ в МБАЛ „Доверие“.

Ответникът е оспорил, че е подписал трудов договор с ищеца на 04.06.2020 г., в който са договорени условията, при които Г. И. С. ще изпълнява длъжността лекар, акушерство и гинекология в „МЦ Афродита“ ООД, както и правата и задълженията на всяка от страните.

Възражението остана недоказано в настоящото производство, а и ответникът, според депозираните от процесуалните му представители писмени бележки, не поддържа това оспорване.

Поради това съдът приема, че между ищеца и ответника е бил сключен действителен трудов договор. Неговото прекратяване и основанията за това са извън предмета на настоящото производство и са относими към висящия между страните трудово правен спор.

Според чл. 15 от трудовия договор от 04.06.2020 г., по време не действието на договора, както и след неговото прекратяване, служителят е длъжен да не разкрива на трети лица по какъвто и да е начин поверителна информация без предварителното писмено съгласие на работодателя. В чл. 14 от договора предварителната информация е определена като технически или

други данни, формули, скици, финансови условия, бизнес планове, информация за сътрудници, търговска документация, списъци на миналите, настоящи и потенциални клиенти и делови партньори, документация на проекти, маркетингови доклади, списъци на служителите и данни относно тях, сключени договори, договорни отношения, типови договори, политика и процедури, ценообразуване, информация, която е свързана с процеси, технологии или теории, финансова информация, ноу-хау и всякаква друга информация, която може да бъде разкрита от работодателя, предвид точното изпълнение на задълженията от страна на служителя или информация, до която служителят има достъп, предоставен му от работодателя, или такава, която му е станала известна по друг начин във връзка с трудовия договор, или която е създадена като резултат от или във връзка с изпълнение на задълженията на служителя по този договор.

Установява се от заключението на съдебно-икономическата експертиза, че записани за времето от 19.08.2024 г. до 31.08.2024 г. първични и поредни прегледи в „МЦ Афродита“ ЕООД при д-р Г. И. С. на 60 пациенти са били отменени.

Съдът не споделя възражението на ответника С., че не е автор на съобщения до пациенти, че се е преместил в МБАЛ „Доверие“ и ги е уведомил, че преди 5-6 август 2024 г. трябва да променят заповедите си за извършване на асистирана репродукция в МБАЛ „Доверие“ вместо в „МЦ Афродита“ ЕООД. Това обстоятелство се потвърждава от показанията на свидетеля П. П., които съдът не намира основание да не кредитира. Свидетелят П. разказва, че е срещнала в ЦАР и други момичета, които са получили същото съобщение от д-р С.. Същевременно, от показанията на свидетеля Г.Г., също пациент на „МЦ Афродита“ ЕООД, се установява, че когато е разбрала, че д-р С. вече няма да работи в този център, последният я е уверил, че в „МЦ Афродита“ ЕООД има и други добри лекари, които правят инвитро процедури. Свидетелят М.Г., експерт в ЦАР е забелязала, че през август 2024 г. твърде голям брой пациенти сменят „МЦ Афродита“ ЕООД с МБАЛ „Доверие“ за извършване на процедура по асистирана репродукция, като е имало молби за преместване и към други лечебни заведения.

Поведението на д-р С. следва да се разгледа в светлината на правата на пациента, гарантирани от действащите нормативни и други актове. Сред

правата на пациентите е да изберат лекар, който да ги консултира, да наблюдава здравословното им състояние и да ги лекува. Това се отнася специално и за правото на информация и свобода на решение относно репродуктивното здраве, съгласно чл. 126, ал. 2 от ЗЗ. Всеки от свидетелите – П. П., Г.Г.-И.а, П.Л. и Т.В., е била пациент на д-р С., като изборът им да проведат инвитро процедура е бил предшестван от предварително проучване на подходящ лекар. Следователно, не репутацията на лечебното заведение, а качествата на специалиста, на когото да доверят процедурата по асистирана репродукция, авторитетът и професионализмът, с които той се ползва, са факторите, оказващи влияние върху избора на пациентите. В този контекст не се установява ответникът да е използвал поверителна информация, достъп до която му е осигурен от работодателя „МЦ Афродита“ ЕООД. Обратно, с избора на д-р С. от пациентите, те са предоставили своя здравна информация, включително лични данни, на „МЦ Афродита“ ЕООД. Затова и нарушение на чл. 15 вр. чл. 14 от трудов договор от 04.06.2020 г. не е налице.

Веднъж получил доверието на жени с репродуктивни проблеми, задължение на ангажирания със случая лекар е да оправдае това доверие. Не може да бъде отречено правото на ответника да упражнява труд при избран от него работодател, включително да променя лечебното заведение, в което да работи като акушер гинеколог. Съвместяването на правото на пациента на избор на лекар и на правото на лекаря да избере лечебно заведение, в което да полага труд е причина в конкретния случай д-р С. да уведоми записани при него пациенти, че променя местоработата си. Противното би влязло в разрез със задължението на д-р С. по чл. 24, ал. 1, изр. 1 от Кодекса за професионална етика на лекарите в България – бидейки свободно избран от пациента, да осигури цялостния процес на лечение на болния.

Ищецът твърди, че противоправното поведение на ответника се корени и в проведената от него агитация на записани при него пациенти да се преместят в МБАЛ „Доверие“ за продължаване на инвитро процедурите. На първо място следва да се прецени доколко съдържанието на съобщението му от 31.07.2024 г. има характер на агитация. Според настоящия съдебен състав то има информативен характер и насочва пациентите, до които е адресирано, за стъпките, които да предприемат, за да продължат да бъдат пациенти на д-р С.. Не може да се приемат за агитация уверенията му за качеството на работата. Изявлението е направено с презумпцията, че като свободно избран

от пациентките лекар дължи да им гарантира, че медицинската помощ, която ще получат, е на нужното ниво и ще се запази успеваемостта на инвитро процедурите. Не може да се преценява като агитация и изнесената от него информация за начина, по който да бъде сменена клиниката. Напротив, съобщението е израз на добросъвестност, грижа за пациента и зачитане на правото му да продължи процедурата по асистирана репродукция при избрания лекар. В потвърждение на този извод е и кореспонденцията във фейсбук групата, от която се установява, че д-р С. е предупредил за промяната на местоработата си само онези пациенти, на които предстои провеждане на инвитро процедура, но не и такива със записан първичен преглед (л. 25 от делото). Освен че не се установи реализирано противоправно поведение от страна на ответника, опровергана е и причинната връзка между претърпените от ищеца вреди – пропуск за реализиране на приходи от първични прегледи.

Липсва и друг основен елемент от фактическия състав, обосноваващ ангажиране на търсената от Г. С. отговорност за вреди – умисълът като форма на вина. В постановеното по чл. 290 от ГПК решение № 224/04.04.2024 г. по гр.д. № 924/2023 г. по описа на ВКС, IV г.о. е прието, че деянието е умишлено, когато деецът е съзнавал общественоопасния му характер, предвиждал е неговите общественоопасни последици и е искал или допускал настъпването на тези последици, като наличието на пряк или евентуален умисъл, съответно съзнавана или несъзнавана непредпазливост, се определя от обективните обстоятелства. В гражданско правен аспект умисълът се схваща като съзнание за нарушаване правата на друг правен субект, негативни последици от това и искането или допускане на тези последици. В случая не може да се говори за поведение на ответника, насочено към нарушаване на правата на „МЦ Афродита“ ЕООД и за искане или допускане на негативните имуществени последици за ищеца. Евентуално negliжиране на пациентите, които са избрали д-р С. за свой лекар, би представлявало нарушаване на техните права и препятстване на достъпа им до информация. Ответникът не е бил длъжен да отдаде приоритет на правата на работодателя си да реализира приходи от асистирани репродукции, отказвайки на пациентите именно той да извърши процедурите. Нещо повече, не се доказва и е нелогично да се предполага, че ако не беше информирал пациентите си, че продължава работа като акушер гинеколог в МБАЛ „Доверие“, избраните го пациенти все пак биха провели инвитро процедурите в „МЦ Афродита“ ЕООД.

Не може да се очаква от лекар, пряко ангажиран с пациенти, сблъскали се с репродуктивни проблеми, да бъде в трайни и неизменни трудови отношения с едно лечебно заведение. Противното би било в разрез с конституционно гарантираното право на всеки гражданин да избира свободно място на работа (чл. 48, ал. 3 от КРБ). Решението на д-р С. да промени местоработата си е съобразено със задълженията му по чл. 10 от Кодекса за професионална етика на лекарите в България: да защити правата на пациентите си така, както са посочени в Декларацията на Световната медицинска асоциация, и в частност тези по т. 1, б. „в“ и б. „г“, т. 2, б. „а“ от Декларацията.

При отсъствие на противоправност в поведението на ответника и на умишъл за причиняване на вреди на ищеца, ненужно е обсъждането на останалите предпоставки – вредата и нейния размер и причинната ѝ връзка с поведението на Г. С..

Съдебно предявената претенция е изцяло неоснователна и подлежи на отхвърляне.

С оглед изхода на спора, право на разноски има ответникът. Съгласно представения списък по чл. 80 от ГПК, те възлизат на сумата от 18 400 лева и представляват заплатено на адв. Г. адвокатско възнаграждение. Срещу този размер на разноските ищецът не е възразил.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Медицински център Афродита“ ЕООД, ЕИК 175086839 срещу Г. И. С., ЕГН ***** иск с правно основание чл. 203, ал. 2 от КТ за заплащане на сумата от 344 303 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в пропуск да реализира доходи поради противоправни действия на ответника.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, „Медицински център Афродита“ ЕООД, ЕИК 175086839, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Хенрих“ Ибсен“ № 15, ет. 1 да заплати на Г. И. С., ЕГН ***** сумата от 18 400 лева разноски за производството.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред САС в

двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____